

(Bár vonz), taszít minden közlés, de:

„Nem az, hogy egészen másféle voltam, mint az itt-megszokott. Egészen másféle voltam, mint az itt-megszokott-egészen-másféle-mint-az itt-megszokott” És még (ld. Paul Klee búcsúszava) így is túl itt, túl megszokott, túl egészen, túl másféle; és ami kimaradt.

AZ.

És nem, és mégsem

(Most az alábbiak az emberség?)

Egészen máshonnét kell néznom. Mert: „És ha a villamos megaprított volna? Ha megvakulok? Ha így kellene húznom valahogy? Bírnom? Se album festők, se filmek, se kimenni a konyhába, az utcára? Bármi?” Hogy lenne ez? Én gyenge lennék hozzá. Nem szólhatnék hát egy szót se így. De nem épp ezt mondom? Csak sérülten szabad némának lenni, vagy szólni?

TÜKRÖZŐDÉS (2008)